

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1464/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123336668
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Plavcová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123336668.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Tomáš Belko, nar: 29.03.2019, trvale bytom Orieková 17/17, 821 05 Bratislava-Ružinov, z.z. Mgr. Tatiana Holásková, nar: 18.12.1983, trvale bytom Orieková 17/17, 821 05 Bratislava-Ružinov, pr. zast.: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6/6, 927 01 Šaľa, IČO:47 241 543, proti povinnému: T. S., C.: XX.XX.XXXX, D. S. Č. XXXX/XX, XXX XX Q. O., pr. zast. Mgr. Alexandra Kokavcová, advokátka, so sídlom Gagarinova 10A, 821 05 Bratislava, IČO: 53213815, o vymoženie zameškaného a bežného výživného, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jozef Kapronczai , so sídlom exekútorského úradu Švermova 273, 924 01 Galanta, pod sp. zn. 323EX 385/2023, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh na zastavenie exekúcie podľa ust. §61l ods.3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal dňa 19.06.2023 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie zmeškaného výživného vo výške 1603,32 Eur a bežného výživného vo výške 400 Eur mesačne, na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 27P/139/2021 zo dňa 01.03.2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03.05.2023 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Konajúci súd následne vo veci 8Ek/1464/2023, IČS: 6123336668, vydal dňa 20.06.2023, Poverenie č. ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123336668.1, ktorým dňa 20.06.2023 poveril vykonaním predmetnej exekúcie súdnym exekútorom JUDr. Jozef Kapronczai , so sídlom exekútorského úradu Švermova 273, 924 01 Galanta.

3. Súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný po doručení upovedomenia o začatí exekúcie dňa 28.06.2023 podal návrh na zastavenie exekúcie dňa 12.07.2023. Súd z predložených dôkazov zistil, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote.

4. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uvádza: „Na základe predbežne vykonateľného exekučného titulu bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že povinný ako otec bol zaviazaný platiť k rukám matky výživné na maloletého vo výške 300,-EUR mesačne v období od 20.12.2020 do 15.06.2022 a následne počnúc doručením rozsudku výživné vo výške 400,-EUR mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci. Zároveň bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť ročné výživné vo výške 867,74,-EUR za obdobie od 20.12.2020 do 15.06.2022 v lehote 10 dní od doručenia rozsudku k rukám matky. Z konania vo veci samej vedenej na Mestskom súde Bratislava II, sp.zn. 27P/129/2022 vyplynulo, že za obdobie od 16.06.2022 do dňa doručenia rozsudku súd matke nepriznal nárok na ročné výživné z dôvodu zabezpečovania starostlivosti o maloletého zo strany povinného ako otca. V bode 91. odôvodnenia exekučného titulu súd prvej inštancie uvádza, že ročné výživné priznal od obdobia 20.12.2020 do 15.06.2022, pričom následne, od 15.06.2022 bol

maloletý preukázateľne v osobnej starostlivosti otca a teda v období od 15.06.2022 matke nevznikli žiadne náklady v súvislosti s maloletým Tomášom. Po doručení exekučného titulu sa faktická situácia nezmenila a maloletý je naďalej v osobnej starostlivosti povinného ako otca. Povinný zabezpečuje o maloletého starostlivosť, zabezpečuje všetky potreby maloletého a výlučne on ako rodič uhrádza výdavky spojené so starostlivosťou o maloletého. Matka oprávneného sa žiadnym spôsobom nepodieľa na výžive maloletého, na výživu maloletého k rukám otca neprispieva ani v rozsahu minimálneho výživného. O zabezpečenie potrieb maloletého sa u povinného ako otca vôbec nezaujíma, všetky výdavky spojené s maloleťom uhrádza povinný v plnom rozsahu. Ak je maloletý v osobnej starostlivosti povinného ako otca a teda povinný znáša všetky výdavky spojené so zabezpečovaním starostlivosti o maloletého, zatiaľ čo matke nevznikajú žiadne náklady v súvislosti s maloleťom Tomášom, nie je dôvod na to, aby matka žiadala úhradu výživného na dieťa, ktoré nie je v jej faktickej osobnej starostlivosti a na zabezpečení výživy ktorého matka žiadnym spôsobom neparticipuje. Pokiaľ by matka prijala dlžné výživné v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie, tj. za obdobie 05/2023 a 06/2023, počas ktorého bol maloletý preukázateľne v osobnej starostlivosti otca, došlo by z jej strany k bezdôvodnému obohateniu podľa § 79 ods. 1 zákona o rodine. Povinný je toho názoru, že aj napriek formálnej povinnosti povinného ako otca platiť bežné výživné na maloletého k rukám matky podľa výroku III. exekučného titulu je exekučný súd povinný prihliadnuť na faktický stav a teda, že matka nezabezpečuje o maloletého starostlivosť a neprispieva na výživu maloletého v žiadnom rozsahu, všetky výdavky spojené s maloleťom uhrádza výlučne povinný. Tvrdenie, že je maloletý od 05/2023 doposiaľ vo faktickej starostlivosti otca povinný preukazuje úradným záznamom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 20.06.2023 v konaní, sp.zn. 23Em/1/2023 na č.l. 545. súvislosti s vyššie uvedenou argumentáciou povinný poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne na uznesenie zo dňa 25.02.2021, sp.zn. 3Cdo/91/2019, ktorým dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd riešil totožnú, resp. podobnú skutkovú situáciu ako v konkrétnom prípade, tj. že aj napriek existencii súdneho rozhodnutia, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matke, sa maloletá nachádzala vo faktickej osobnej starostlivosti otca, pričom návrhy otca na nariadenie neodkladného opatrenia za účelom zosúladenia faktického a právneho stavu boli opakovane zamietané. Z citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že aj napriek formálnej úprave pomerov súdnym rozhodnutím sa výživné na maloleté dieťa, ktoré sa fakticky nachádza v osobnej starostlivosti povinného rodiča, má uhrádzať k rukám tohto povinného rodiča, a nie k rukám rodiča, ktorý síce formálne má dieťa zverené do osobnej starostlivosti, ale fakticky starostlivosť nezabezpečuje. Výživné totiž smeruje na potreby dieťaťa, nie na potreby povinného rodiča, preto pokiaľ je maloletý vo faktickej osobnej starostlivosti povinného, matka nemá nárok žiadať úhradu výživného, ktoré smeruje na zabezpečenie potrieb maloletého. Z návrhu matky na vykonanie exekúcie totiž nie je zrejmé, aké výdavky mala matka na maloletého počas mesiacov 05/2023 a 06/2023, ak v predmetom čase nezabezpečovala o maloletého starostlivosť. Matka si návrhom na vykonanie exekúcie zamenila pojmy a má za to, že výživné patrí jej ako matke, avšak pozabudla na to, že výživné patrí maloleťmu na uspokojovanie jeho potrieb, nie na uspokojovanie potrieb matky. V rámci vyjadrenia k tomuto návrhu na zastavenie exekúcie povinný vyzýva matku, aby zdokladovala, aké výdavky mala v mesiacoch 05/2023 a 06/2023 na zabezpečenie potrieb maloletého, keďže povinný vie, že matka nemala žiadne výdavky spojené s maloleťom. Voči exekučnému titulu podal povinný odvolanie, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté. Odvolaním napadol povinný výrok I. až VI., VIII. až XIII. exekučného titulu. Povinný predkladá exekučnému súdu odvolanie voči exekučnému titulu, podané dňa 18.05.2023 na Okresnom súde Bratislava II. Možno konštatovať, že vzhľadom na skutočnosť, že maloletý je vo faktickej osobnej starostlivosti povinného, povinný zabezpečuje maloleťmu všetky potreby, teda zabezpečuje osobnú starostlivosť ale aj materiálne plnenia, zatiaľ čo matka neprispieva na výživu maloletého nijakým spôsobom, tj. ani v minimálnom rozsahu a vzhľadom na argumentáciu súdu v exekučnom titule, v bode 91. odôvodnenia rozsudku a rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má povinný za to, že návrh na vykonanie exekúcie v časti bežného výživného je nedôvodný a sú dané dôvody pre zastavenie exekúcie.“ Povinný sa v návrhu ďalej vyjadruje k rodinným pomeroch a vzťahom medzi oprávneným, povinným a zákonnou zástupkyňou oprávneného. K návrhu na zastavenie exekúcie povinný priložil aj niekoľko príloh, medzi nimi Úradný záznam zo dňa 20.06.2023, rozsiahle Odvolanie voči exekučnému titulu, Vyjadrenie oprávneného k návrhu matky na výkon rozhodnutia, ďalšie úradné záznamy a zdravotné správy z psychologického vyšetrenia.

5. Súdny exekútor postúpil súdu aj vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie, v ktorom oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu uvádza, že „Z návrhu povinného je zrejmé, že zastavenia exekúcie sa domáha z dôvodu, že exekučný titul považuje za vecne nesprávny, keďže napriek tomu,

že mu ním bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletého Tomáša k rukám jeho matky, on sa domnieva, že takúto povinnosť nemá, ergo že mu ju súd uložil nesprávne, čo povinný bližšie odôvodňuje tým, že maloletého má vo faktickej osobnej starostlivosti poukazujúc pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 3Cdo/91/2019. Vo vzťahu k uvedenej argumentácii povinného, ktorou odôvodňuje návrh na zastavenie exekúcie, považujeme za potrebné namietnuť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal (viď napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 03.05.2011, sp. zn. III. ÚS 41/2011). Vecnou správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal, je možné zaoberať sa jedine v konaní pred poručenským súdom, nie pred súdom exekučným. Napokon, aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, na ktoré povinný vo svojom návrhu poukazuje, je rozhodnutím poručenského, nie exekučného súdu a preto ani závery z neho vyplývajúce nie je možné v exekučnom konaní žiadnym spôsobom použiť. Povinným tvrdené skutočnosti a argumentácia teda nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku, a rozhodne ich nie je možné podradiť ani pod povinným označené ustanovenia § 61k ods. 1, písm. a) resp. písm. d) Exekučného poriadku, preto nesúhlasíme so zastavením exekúcie. Nad rámec uvedeného je potrebné k tvrdeniu povinného o totožnosti, resp. podobnosti skutkovej situácie posudzovanej v ním označenom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR podotknúť, že povinný úmyselne vytvoril a udržiava protiprávny stav spočívajúci v tom, že v situácii, kedy súdnym rozhodnutím bol maloletý Tomáš zverený do osobnej starostlivosti matky, zneužil výkon svojho práva styku s maloletým, kedy po výkone tohto práva už maloletého neodovzdal späť matke do jej starostlivosti, teda maloleté dieťa odňal matke nielen proti jej vôli, ale i proti vôli samotného dieťaťa, pričom si dieťa doslova uzurpoval pre seba a matke bráni v akomkoľvek kontakte s ním. Povinný nerešpektuje súdne authority, úmyselne marí ich rozhodnutia, aj výkon týchto rozhodnutí. Faktická osobná starostlivosť povinného o maloletého Tomáša, pokiaľ sa tak vôbec dá označiť, keďže nikto nevie, v akom fyzickom a psychickom stave sa maloleté dieťa nachádza, ani kde sa vlastne nachádza, teda nie je dôsledkom prirodzeného vývoja vzťahov medzi rodičmi a dieťaťom, ktorý vývoj môže odôvodniť zmenu existujúcej súdnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, ale je dôsledkom výlučne protiprávneho konania povinného, ktorým povinný výrazne poškodzuje práva a právom chránené záujmy maloletého dieťaťa. Vzhľadom na uvedené nemôže byť o totožnosti, či podobnosti skutkovej situácie daného prípadu v porovnaní s prípadom posudzovaným Najvyšším súdom SR v konaní sp. zn. 3Cdo/91/2019 ani reč. Povinný aktuálne neposkytuje matke výživné na maloletého Tomáša určené exekučným titulom v žiadnom rozsahu. Neplní riadne ani súdom určené výživné na druhé svoje maloleté dieťa - Nelu, ani súdom určené výživné na nevydatú matku. Taktiež nie je pravdou, že matke maloletého dieťaťa nevznikajú žiadne náklady spojené s osobnou starostlivosťou o maloletého Tomáša z dôvodu, že sa nenachádza v jej faktickej starostlivosti. Keďže matka je rodičom, ktorý je súdom určený na zabezpečovanie osobnej starostlivosti o maloletého, z ktorej starostlivosti jej ho povinný len svojvoľne a protiprávne vytrhol, pričom matka pevne dúfa a verí, že nariadený výkon rozhodnutia v blízkej budúcnosti povedie, i napriek opakujúcim sa obštrukciám povinného, k navráteniu maloletého Tomáša do jej starostlivosti, matka naďalej zabezpečuje a je povinná zabezpečovať okrem iného aj udržiavanie takého obydlija, do ktorého sa môže Tomáš kedykoľvek vrátiť a v ktorom bude mať vytvorené optimálne podmienky pre všetky svoje potreby, s čím sú samozrejme spojené aj nemalé náklady.“

6. Súd pre úplnosť uvádza, že k vyjadreniu právneho zástupcu maloletého oprávneného priložila svoje vyjadrenie aj zákonná zástupkyňa - matka, v ktorom okrem iného uvádza „Maloletý synček Tomáško Belko je rozsudkom zverený mne matke na základe podrobného skúmania všetkých zúčastnených v konaní, súd, kolízny opatrovník BA, prokurátor, úrad detského komisára, ktorí sa jednoznačne priklonili na stranu matky vo všetkých ohľadoch zverenia maloletého Tomáška. Otec naďalej aj s jeho právnou zástupkyňou predkladá klamstvá, ktoré sú neni ničím podložené. Predkladajú Vám staré listiny so starými dátumami, ktoré ani súd neakceptoval. Otec Ladislav Belko protiprávne zadržíava Tomáška od 29.6.2023. Od tohto dátumu bol Okresným súdom potvrdený výkon odobratia, ktorý potvrdil aj Krajský súd. Toto potvrdenie Krajským súdom bolo zastavené pre procesnú chybu. Procesná chyba vznikla na základe toho, pretože sa žiadal výkon odobratia na uznesenie, kedy bol otec oprávnený stýkať sa so synom Tomáškom na 7 hodín, dva krát do týždňa. Medzičasom Krajský súd v inom konaní o úprave styku zmenil styk otca, kedy zrušil, pôvodné uznesenie zo sedem hodín a nahradil ho novou úpravou styku, kedy je otec oprávnený stýkať sa so synom Tomáškom 3 hodiny za matkinej prítomnosti dva krát do týždňa. Na základe správania Ladislava, sme preto podali nový návrh na výkon, ktorý je už potvrdený Okresným, respektíve Mestským súdom a čakáme na potvrdenie Krajským súdom. Nakolko otec dlhodobo marí súdne uznesenia, rozsudok a pohŕda súdom, nie je ani najmenší dôvod na to,

aby sme sa k Tomáškovi nedostali. Čakáme na potvrdenie Krajským súdom a odobratie Tomáška. Tým, že otec z účelových ekonomických dôvodov protiprávne zadržáva synčeka Tomáška, mne matke spôsobuje podstatne vyššie náklady, ako keby som mala Tomáška doma pri sebe. Tým, že otec dlhodobo Tomáška protiprávne uniesol na neznáme miesto, chodím do Dunajskej Stredy, kde otec uvádza adresu, kde by mal byť s Tomáškom. Takéto cesty absolvujem 8-10 krát do mesiaca, čo je veľmi finančne náročné, pretože sa pokúšam zastihnúť otca na adrese. Ladislav Belko si neplní ani vyživovaciu povinnosť - za výživné na matku, čo je v sume 500 Eur mesačne, ktoré je povinný platiť exekučným titulom do decembra 2023. V tomto mesiaci mi poslal iba 33 Eur, poštovou poukážkou - výživné na matku. Na našu spoločnú dcéru Nelku Belkovú, ktorá je rozsudkom zverená mne matke, s rovnakou úpravou styku, ako synček Tomáško, tiež neposlal peniaze za výživné v sume 300 Eur mesačne. V tomto mesiaci poslal iba 33 Eur, poštovou poukážkou - výživné na Nelku.“

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 226 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

12. Podľa § 232 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.

13. Podľa § 44 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimo sporový poriadok, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

14. Exekučným titulom v tomto konaní je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 27P/139/2021 zo dňa 01.03.2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03.05.2023. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Treba zdôrazniť, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, t.j. preskúmať jeho vecnú správnosť, ale naopak je viazaný obsahom exekučného titulu a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Exekučný súd nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule a nemá ani právomoc preskúmať či boli splnené podmienky pre vydanie exekučného titulu. Uvedené závery sú podľa názoru konajúceho súdu v súlade s nálezom Ústavného súdu SR, sp.

zn. III. ÚS 41/2011 z 03. 05. 2011. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinnému uložená povinnosť a exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou a vykonateľnosťou rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie.

15. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Opravný prostriedok proti súdnemu rozhodnutiu je ako účinnú obranu povinného potrebné využiť v základnom konaní. Návrh na zastavenie je procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie, nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu.

16. Súd k argumentácii povinného ohľadne podaného odvolania voči exekučnému titulu dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 386/2018-11, v ktorom sa uvádza, že „rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného sú v zmysle § 44 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) predbežne vykonateľné. Tento právny záver ústavný súd nepovažuje za arbitrárny a ani zjavne neodôvodnený, preto je ústavne udržateľný. Ústavný súd predovšetkým zohľadnil, že sťažovateľ bol v predmetnom konaní zastúpený právnym zástupcom, ktorého úlohou bolo poučiť ho o relevantných právnych aspektoch predmetného konania. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že advokát - ako práva znalá osoba - si musel byť vedomý toho, že rozhodnutia súdov majú dvojakú vlastnosť, a to právoplatnosť a vykonateľnosť. Všeobecným pravidlom je, že rozhodnutie je vykonateľné po jeho právoplatnosti. Existujú však situácie, keď táto následnosť je narušená a rozhodnutie sa stáva vykonateľným pred tým, ako nadobudne právoplatnosť, ide o tzv. predbežnú vykonateľnosť rozhodnutia. K predbežnej vykonateľnosti dochádza rozhodnutím súdu (napr. § 233 CSP) alebo nastáva zo zákona (ex lege) (napr. § 44 CMP). V prejednávanej príhode výrok exekučného titulu bol jednoznačný v tom, že nič nepojednával o vykonateľnosti tohto rozsudku v tom zmysle, že by napr. odkladal jeho predbežnú vykonateľnosť (bez ohľadu na to, či by takýto výrok bol právne možný, pozn.). Z tohto pohľadu výrok exekučného titulu nemohol v sťažovateľovi vyvolať dojem, že nejakým spôsobom modifikuje okamih nadobudnutia jeho vykonateľnosti oproti tomu, ako to vyplýva z § 44 CMP. Preto pri bežnej opatrnosti si sťažovateľ mohol byť vedomý aj ďalšej vlastnosti rozsudku - t. j. jeho vykonateľnosti a aj okamihu, kedy k tejto vykonateľnosti v zmysle § 44 CMP dochádza. V súvislosti s uvedeným ústavný súd pripomína jednu zo základných zásad práva, ktorou je „vigilantibus iura scripta sunt“, teda bdelym patrí právo alebo nech si každý stráži svoje práva, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv, vyžadujúc, aby aj sťažovateľ sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu (m. m. IV. ÚS 301/07, I. ÚS 1/2013, I. ÚS 213/2013). Primeraná opatrnosť a aj zodpovednosť za stráženie si svojich práv v tomto prípade vyžadovala - obzvlášť pri zastúpení advokátom - aby si sťažovateľ bol vedomý vykonateľnosti ako vlastnosti rozsudkov, okamihu, keď nastáva vykonateľnosť, a tiež aj dôsledkov spojených s vykonateľnosťou rozsudkov.“

17. K námietke povinného ohľadne toho, že maloletý oprávnený je v jeho osobnej starostlivosti a tento zabezpečuje všetky jeho potreby a zároveň, že je povinný toho názoru, že exekučný súd je povinný prihliadnuť na faktický stav, ktorý povinný preukazuje priloženým Úradným záznamom Mestského súdu Bratislava II zo dňa 20.06.2023 exekučný súd uvádza nasledovné. V Úradnom zázname Mestského súdu Bratislava II zo dňa 20.06.2023, ktorý bol urobený vo veci sp. zn. 23Em/1/2023 (čo nie je spisová značka konania v ktorom bol vydaný exekučný titul) sa uvádza „Súd dňa 20.06.2023 kontaktoval ÚPSVaR Bratislava (keďže PZ povinného nereagovala na výzvu súdu č. I. 528) za účelom zistenia, či povinný dobrovoľne splnil povinnosť, ktorá mu vyplýva z rozsudku OS BA II č. k. 27P/139/2021-2885 zo dňa 01.03.2023 a maloletého Tomáša odovzdal oprávnenej. Súdu bolo oznámené, že Tomáša oprávnenej naďalej neodovzdal, a teda nedošlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti.“ Z uvedeného záznamu podľa názoru tunajšieho súdu vyplýva, že povinný sám preukázal, že si nesplnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom a maloletého oprávneného neodovzdal matke. Zároveň z tohto záznamu vyplýva, že právny zástupca povinného nereagoval na výzvy súdu a teda tunajší súd má za to, že tento Úradný záznam zo dňa 20.06.2023 nepreukazuje faktický stav, ale dokazuje, že povinný neplní exekučný titul. Tento Úradný záznam nie je dôkazom toho, že maloletý oprávnený sa nachádza v osobnej

starostlivosti povinného, ani z neho nevyplýva či a ako sa povinný stará o maloletého oprávneného a aké výdavky mu to spôsobuje, ale potvrdzuje len to, že maloletý oprávnený nebol odovzdaný matke. V tejto súvislosti súd upozorňuje, že nie je v jeho kompetencii skúmať (ne)dôvodnosť odovzdania maloletého oprávneného matke v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu. Podkladom pre predmetné konanie je výrok o plnení vyživovacej povinnosti.

18. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/91/2019 zo dňa 25.02.2021, ktorý v podobnej skutkovej veci vrátil vec súdu prvej inštancie, ktorý následne zmenil pôvodné rozhodnutie a maloleté dieťa zveril do starostlivosti otca a matku zaviazal na bežné ako aj zročné výživné za obdobie, kedy bolo maloleté dieťa v starostlivosti otca. V uvedenom prípade sa podľa názoru súdu jedná len o okrajovo podobný prípad, nakoľko v prípade prejednávanom pred Najvyšším súdom išlo o otázku úpravy výživného patriaceho maloletému a starostlivosť otca o maloletého v tomto prípade nebola sporná a faktický stav bol v súlade so zákonným stavom. V prípade povinného a maloletého oprávneného sa však jedná o stav, ktorý nie je v súlade s exekučným titulom a povinný nijakým spôsobom nepreukázal opak a preto sa exekučný súd nemôže prikloniť k tejto argumentácii povinného a stotožniť sa s vyššie uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu.

19. Je potrebné uviesť, že povinný nijakým spôsobom nepreukázal, či je maloletý oprávnený naozaj v jeho osobnej starostlivosti, keďže z vyjadrení zákonnej zástupkyne maloletého oprávneného vyplýva, že neumožňuje osobný ani telefonický kontakt a nezdržiava sa na svojej adrese. Taktiež povinný nepreukázal akým spôsobom a koľko prispieva na maloletého oprávneného, nakoľko výdavky, ktoré povinný má v súvislosti tým, že má údajne maloletého povinného v osobnej starostlivosti môžu predstavovať nižšiu sumu než na akú bol zaviazaný exekučným titulom. V exekučnom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Teória procesného práva totiž podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, jednak bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu priviesť jeho úspech v spore a jednak bremena tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 CSP, v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. V nadväznosti na uvedené tak možno prijať záver, že povinný v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že tu existuje dôvod pre zastavenie exekúcie.

20. K námietkam povinného ohľadne absolútneho rozporu exekučného titulu so záujmom maloletého ako aj k vyjadreniam ohľadne konania vo veci samej súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Sám povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že podal odvolanie voči exekučnému titulu, ale ešte o ňom nebolo rozhodnuté odvolacím súdom. V prípade, že povinný má za to, že jeho povinnosť platiť výživné uložená exekučným titulom zanikla, má možnosť podať na príslušnom všeobecnom súde návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti voči maloletému oprávnenému, resp. aj na zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti, pričom len ale potrebné uviesť, že samotného podanie takéhoto návrhu nemá vplyv na vedenie exekúcie.

21. Exekučný súd je viazaný vykonateľným súdnym rozhodnutím ako spôsobilým exekučným titulom, ktorý ukladá povinnému rodičovi vyživovaciu povinnosť k rukám druhého rodiča a pokiaľ si povinný rodič túto povinnosť neplní tak, ako mu to ukladá exekučný titul, exekúcia je dôvodná. Pre posilnenie argumentácie je potrebné podotknúť, že ingerencia exekučného súdu v medziľudských vzťahoch nemá žiadnu oporu v právnych predpisoch.

22. Súd len pre úplnosť uvádza, že povinný má vyživovaciu povinnosť aj voči druhému maloletému dieťaťu, ktoré je v osobnej starostlivosti matky a takisto aj voči nevydatej matke, ale ani v jednom prípade si túto povinnosť na ktorú je zaviazaný rozhodnutiami súdov neplní a na tunajšom súde sa voči povinnému vedú exekúcie aj na tieto vyživovacie povinnosti.

23. Čo sa týka námietky pomerov medzi povinným a zákonnou zástupkyňou oprávneného súd uvádza, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre

vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania.

24. Je potrebné zdôrazniť, že úlohou exekučného súdu nie je každé tvrdenie účastníka exekučného konania preverovať a opätovne účastníka dopytovať na preukázanie ním tvrdých skutočností, pretože exekučné konanie nie je ovládané vyšetrovacou zásadou a za úspešné uplatňovanie resp. bránenie práva v konaní je zodpovedný sám účastník

25. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver Z predložených tvrdení povinného súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhanej povinnosti na peňažné plnenie, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti. Podkladom tohto exekučného konania (exekučným titulom) je predbežne vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 27P/139/2021 zo dňa 01.03.2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03.05.2023 a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

27. Podľa § 199 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

31. Nakoľko si žiaden z účastníkov neuplatnil nárok na náhradu trov spojených s návrhom na zastavenie exekúcie, súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.